

# Ady németül

Áts Erika fordításai

## *Krisztus-kereszt az erdőn*

Havas Krisztus-kereszt az erdőn  
Holdas, nagy, téli éjszakában:  
Régi emlék. Csörgős szánkóval  
Valamikor én arra jártam  
Holdas nagy, téli éjszakában.

Az apám még vidám legény volt,  
Dalolt, hogyha keresztre nézett,  
Én meg az apám fia voltam.  
Ki unta a faragott képet  
S dalolt, hogyha keresztre nézett.

Két nyakas, magyar kálvinista,  
Miként az Idő, úgy röpültünk,  
Apa, fiú: egy Igen s egy Nem,  
Egymás mellett dalolva ültünk  
S miként az Idő, úgy röpültünk.

Húsz éve elmúlt s gondolatban  
Ott röpül a szánom az éjben  
S amit akkor elmulasztottam,  
Megemelem kalapom mélyen.  
Ott röpül a szánom az éjben.

## *Párisban járt az ősz*

Párisba tegnap beszökött az Ősz.  
Szent Mihály útján suhant nesztelen,  
Kánikulában, halk lombok alatt  
S találkozott velem.

Ballagtam éppen a Szajna felé  
S égtek fülemben kis rőzse-dalok:  
Füstösek, furcsák, búsak, bíborak.  
Arról, hogy meghalok.

Elért az ŐSZ és súgott valamit,  
Szent Mihály útja beleremegett,  
Züm,züm: röpödtek végig az úton  
Tréfás falevelek.

Egy perc: a Nyár meg sem hőkölt belé  
A Párisból az Őszkacagva szaladt.  
Itt járt, s hogy itt járt, én tudom csupán  
Nyögő lombok alatt.

## *Christuskreuz im Wald*

Verschneites Christuskreuz im Wald.  
Groß war der Mond, mächtig die Nacht.  
Lang, lang ist's her. Schellengeläut  
zog den Schlitten durch Winters Pracht.  
Groß war der Mond, mächtig die Nacht.

Vater noch jung, ein ganzer Kerl,  
sang laut, am Kruzifix vorbei.  
Ich, meines Vaters echter Sohn,  
dem Götzenbilder einerlei,  
sang laut am Kruzifix vorbei.

Zwei hartnäckige Calvinisten,  
brausten dahin, im Flug der Zeit.  
Vater und Sohn: ein Ja und ein Nein,  
schmetterten Lieder himmelweit.  
Brausten dahin im Flug der Zeit.

Nach zwanzig Jahren kommt's mir vor:  
Da fliegt mein Schlitten in der Nacht.  
Ich zieh' den Hut tief, tu', was ich  
damals nicht hab fertiggebracht.  
Da fliegt mein Schlitten in der Nacht.

## *Der Herbst in Paris*

Der Herbst ist gestern in Paris gewesen,  
Sankt Michaels Straße entlang er schlich  
Unter Hundstage schwerem stillen Laub  
Und dort traf er auf mich.

War unterwegs zur Seine, mein Herz entflammt  
Mit Reisisgfeuer-Liedchen: Purpurrot,  
Viel rascher Rauch, krause Melancholie.  
Dachte an meinen Tod.

Der Herbst holte mich ein, flüsterte 'was.  
Sankt Michaels Straße erbebte stumm.  
Blätter, als wär's zum Spaß, hüpfen vom Baum  
Und wirbelten: Summ, summ.

Ein Augenblick. Der Sommer ungerührt.  
Lachend machte der Herbst sich aus dem Staub.  
Und daß er da war, hab nur ich gewußt:  
Hörte ächzen das Laub.

Áts Erika újságíró, költő, műfordító németül és magyarul publikál. "Gefesselt ans Pfauenrad" (Szivárvány – kerékbe törve) című kötete Budapesten jelent meg.